

กฎกระทรวง

กำหนดร่างกฎที่ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ

พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ร่างกฎดังต่อไปนี้ เป็นร่างกฎที่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๕

(๑) ร่างกฎที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการขออนุญาต ขออนุมัติ ขอความเห็นชอบ จดทะเบียน ขึ้นทะเบียน แจ้าง ขอประทานบัตร ขออาชญาบัตร

(๒) ร่างกฎที่กำหนดให้ประชาชนต้องปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือโดยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง ในการประกอบอาชีพหรือดำรงชีวิตของประชาชน หรือในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ หรือยื่นเอกสารใด ๆ ให้หน่วยงานของรัฐ บรรดาที่มีใช้ร่างกฎตาม (๑)

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่ร่างกฎที่มีลักษณะตามมาตรา ๑๙

ข้อ ๓ ในวาระเริ่มแรก ร่างกฎที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในหลักการแล้วและอยู่ในระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ถ้ายังมีได้ดำเนินการตามกฎกระทรวงนี้ทั้งหมดหรือบางส่วน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะดำเนินการต่อไปโดยไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ หรือจะส่งคืนให้หน่วยงานของรัฐที่เสนอร่างกฎนั้นไปดำเนินการตามกฎกระทรวงนี้ทั้งหมดหรือบางส่วน และส่งผลการดำเนินการให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาก็ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัติให้ความในมาตราดังกล่าวใช้บังคับแก่การจัดทำร่างกฎตามที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วยโดยอนุโลม และโดยที่กฎบางประเภทมีลักษณะที่ก่อให้เกิดผลกระทบแก่สิทธิและเสรีภาพของประชาชน สมควรกำหนดให้ในการจัดทำร่างกฎที่มีลักษณะดังกล่าว หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการตามมาตรา ๕ ด้วย เช่น การจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นแก่ประชาชน และนำผลนั้นมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการออกกฎทุกขั้นตอน เพื่อให้กฎเหล่านั้นก่อภาระหรืออุปสรรคแก่ประชาชนเท่าที่จำเป็น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับระบบการจัดการด้านความปลอดภัย

พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๓ ในกฎกระทรวงนี้

“ระบบการจัดการด้านความปลอดภัย” หมายความว่า ระบบการจัดการที่กำหนดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของระบบการจัดการของสถานประกอบกิจการเพื่อนำไปปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งครอบคลุมการจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๔ นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ ที่มีลูกจ้างจำนวนห้าสิบคนขึ้นไป ต้องจัดให้มีระบบการจัดการด้านความปลอดภัย ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มิได้ลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว

ข้อ ๕ ระบบการจัดการด้านความปลอดภัย อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) นโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- (๒) การจัดการองค์กรด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- (๓) แผนงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และการนำไปปฏิบัติ

(๔) การประเมินผลและการทบทวนระบบการจัดการด้านความปลอดภัย

(๕) การปรับปรุงและการพัฒนาระบบการจัดการด้านความปลอดภัย

ข้อ ๖ ในการกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามข้อ ๕ (๑) นายจ้างต้องมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้ลูกจ้างในสถานประกอบกิจการมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และเผยแพร่ให้ลูกจ้างหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึง

(๒) จัดทำนโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามข้อ ๕ (๑) เป็นภาษาไทยหรือจะมีภาษาอื่นที่ลูกจ้างสามารถเข้าใจด้วยก็ได้ พร้อมลงลายมือชื่อประทับตรารับรอง และลงวันที่ให้ถูกต้องครบถ้วน โดยจะจัดทำในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ด้วยก็ได้

(๓) จัดให้มีการทบทวนนโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๗ นโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามข้อ ๕ (๑) ต้องสอดคล้องกับสภาพการทำงานและกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อคุ้มครองความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของลูกจ้างในสถานประกอบกิจการ

(๒) เพื่อให้การปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๘ การจัดการองค์การด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามข้อ ๕ (๒) อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) การจัดให้มีบุคลากรซึ่งมีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินการตามระบบการจัดการด้านความปลอดภัยที่เหมาะสมกับบุคลากรแต่ละตำแหน่ง

(๒) การฝึกอบรมบุคลากรเกี่ยวกับการดำเนินการตามระบบการจัดการด้านความปลอดภัย เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอ สามารถปฏิบัติงานที่รับผิดชอบได้อย่างปลอดภัย

(๓) การจัดทำเอกสารเกี่ยวกับระบบการจัดการด้านความปลอดภัยให้เป็นปัจจุบัน เก็บไว้ในสถานประกอบกิจการเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันจัดทำ และพร้อมที่จะให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้ โดยจะจัดทำในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ด้วยก็ได้

(๔) การสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับระบบการจัดการด้านความปลอดภัยให้แก่ลูกจ้าง หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องในสถานประกอบกิจการ และข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายและมาตรฐานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานให้แก่ผู้รับเหมาและผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง

ข้อ ๙ แผนงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามข้อ ๕ (๓) อย่างน้อยต้องมีเนื้อหา ดังต่อไปนี้

(๑) การทบทวนสถานะเบื้องต้นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่ปรากฏอยู่ในบริเวณที่ทำงานของลูกจ้าง ซึ่งรวมถึงการระบายอากาศ สารเคมีอันตราย ความร้อน แสงสว่าง เสียง รังสี ไฟฟ้า

ที่อับอากาศ เครื่องจักร อาคาร สถานที่ ตลอดจนสภาพและลักษณะการทำงานอย่างอื่นของลูกจ้าง และในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมจะต้องมีการทบทวนสถานะเบื้องต้นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม เพื่อให้ทราบถึงอันตรายหรือระดับความเสี่ยงด้วยทุกครั้ง

(๒) การนำผลการทบทวนสถานะเบื้องต้นมาวางแผนงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งอย่างน้อยต้องมีการกำหนดผู้รับผิดชอบ งบประมาณ ระยะเวลา ในการดำเนินการ และเกณฑ์การประเมินผล

(๓) การนำแผนงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ไปปฏิบัติ

(๔) การประเมินผลที่ได้จากการปฏิบัติตามแผนงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(๕) การนำผลการประเมินตาม (๔) ไปปรับปรุงแผนงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อ ๑๐ ในการประเมินผลและการทบทวนระบบการจัดการด้านความปลอดภัยตามข้อ ๕ (๔) อย่างน้อยต้องดำเนินการ ดังนี้

(๑) มีการตรวจติดตามและการวัดผลการปฏิบัติงานของระบบการจัดการด้านความปลอดภัย

(๒) มีการสอบสวนหาสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ การเจ็บป่วย โรคจากการทำงานหรือ ความเสียหายต่อทรัพย์สิน เพื่อกำหนดมาตรการในการแก้ไขและปรับปรุงระบบการจัดการด้านความปลอดภัย และกำหนดมาตรการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าวซ้ำอีก

(๓) มีการทบทวนระบบการจัดการด้านความปลอดภัย โดยนำผลการดำเนินการตามระบบ การจัดการด้านความปลอดภัยของสถานประกอบกิจการมาวิเคราะห์หาสาเหตุของข้อบกพร่องและ แนวโน้มที่จะเกิดข้อบกพร่อง

นายจ้างต้องจัดให้มีการประเมินผลและการทบทวนระบบการจัดการด้านความปลอดภัย ตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๑๑ การปรับปรุงและการพัฒนาระบบการจัดการด้านความปลอดภัยตามข้อ ๕ (๕) ต้องนำผลที่ได้จากการประเมินผลและการทบทวนระบบการจัดการด้านความปลอดภัยตามข้อ ๑๐ มาปรับปรุงแก้ไขระบบการจัดการด้านความปลอดภัยด้วย

การปรับปรุงและการพัฒนาระบบการจัดการด้านความปลอดภัยตามวรรคหนึ่ง ต้องมี การดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ระบบการจัดการด้านความปลอดภัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อ ๑๒ เพื่อให้ระบบการจัดการด้านความปลอดภัยของสถานประกอบกิจการเป็นไปอย่าง มีประสิทธิภาพ ให้นายจ้างของสถานประกอบกิจการต้อง

- (๑) ควบคุมดูแลการดำเนินการตามระบบการจัดการด้านความปลอดภัย
- (๒) เปิดโอกาสให้ลูกจ้างทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามระบบการจัดการด้านความปลอดภัย
- (๓) จัดให้ลูกจ้างสามารถเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการด้านความปลอดภัยได้ โดยคำนึงถึงการรักษาข้อมูลส่วนบุคคล

(๔) จัดให้มีช่องทางในการรับความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ หรือข้อร้องเรียนเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของลูกจ้าง เพื่อนำข้อมูลมาพิจารณาดำเนินการปรับปรุงแก้ไขระบบการจัดการด้านความปลอดภัย

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่นายจ้างได้จัดให้มีระบบการจัดการด้านความปลอดภัยตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มาตรฐานขององค์การมาตรฐานสากล (International Standardization for Organization : ISO) มาตรฐานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization : ILO) มาตรฐานของสถาบันมาตรฐานสหราชอาณาจักร (British Standards Institution : BSI) มาตรฐานของสำนักงานบริหารความปลอดภัยและอาชีวอนามัยแห่งชาติ (Occupational Safety and Health Administration : OSHA) มาตรฐานของสถาบันมาตรฐานแห่งชาติประเทศสหรัฐอเมริกา (American National Standards Institute : ANSI) มาตรฐานของประเทศออสเตรเลียและประเทศนิวซีแลนด์ (Australia Standards/New Zealand Standards : AS/NZS) มาตรฐานของสมาพันธ์การกำหนดมาตรฐานของประเทศแคนาดา (Canadian Standards Association : CSA) หรือมาตรฐานอื่นที่เทียบเท่าตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้ถือว่าได้จัดให้มีระบบการจัดการด้านความปลอดภัยตามกฎหมายนี้แล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕

สุชาติ ชมกลิ่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

บัญชีท้ายกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับระบบการจัดการด้านความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๖๕

ลำดับ	สถานประกอบกิจการ
๑.	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่
๒.	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับกิจการปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม
๓.	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับปิโตรเคมี
๔.	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม
๕.	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการแยกก๊าซธรรมชาติ
๖.	อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์
๗.	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์อาหาร
๘.	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม
๙.	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากยาสูบ
๑๐.	อุตสาหกรรมสิ่งทอ
๑๑.	อุตสาหกรรมเสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกาย
๑๒.	อุตสาหกรรมเครื่องหนัง
๑๓.	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากไม้
๑๔.	อุตสาหกรรมกระดาษหรือผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปจากกระดาษ
๑๕.	อุตสาหกรรมการผลิตสารเคมีหรือเคมีภัณฑ์
๑๖.	อุตสาหกรรมเภสัชภัณฑ์หรือเวชภัณฑ์ทางการแพทย์
๑๗.	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง
๑๘.	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก
๑๙.	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ที่ทำจากแร่โลหะ
๒๐.	อุตสาหกรรมโลหะหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะ
๒๑.	อุตสาหกรรมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
๒๒.	อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้า
๒๓.	อุตสาหกรรมเครื่องจักรหรือเครื่องมือกล
๒๔.	อุตสาหกรรมยานพาหนะ ชิ้นส่วนยานพาหนะ หรืออุปกรณ์เสริมสำหรับยานพาหนะ
๒๕.	อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์
๒๖.	อุตสาหกรรมเครื่องประดับ
๒๗.	อุตสาหกรรมเครื่องดนตรี
๒๘.	อุตสาหกรรมอุปกรณ์กีฬาออกกำลังกาย

ลำดับ	สถานประกอบกิจการ
๒๙.	อุตสาหกรรมของเล่น
๓๐.	อุตสาหกรรมเครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์
๓๑.	อุตสาหกรรมการผลิตไฟฟ้า การจัดส่ง หรือการจ่ายไฟฟ้า
๓๒.	อุตสาหกรรมการผลิตหรือการบรรจุก๊าซ
๓๓.	อุตสาหกรรมการผลิตถ่านโค้ก
๓๔.	อุตสาหกรรมการผลิต การเก็บ หรือการจำหน่ายไอน้ำ
๓๕.	อุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์หรือการเพาะปลูก
๓๖.	สถานีบริการตามกฎหมายว่าด้วยการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง
๓๗.	คลังน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง
๓๘.	การให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
๓๙.	อุตสาหกรรมการนำวัสดุที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่
๔๐.	อุตสาหกรรมการแต่งแร่ การขุดแร่รายย่อย หรือการร่อนแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่
๔๑.	การก่อสร้าง การตัดแปลง การซ่อมแซม หรือการรื้อถอนอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
๔๒.	อุตสาหกรรมการขนส่ง
๔๓.	การบริการการเดินทางอากาศตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ
๔๔.	กิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นตามกฎหมายว่าด้วยคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น
๔๕.	กิจการโทรคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
๔๖.	การติดตั้ง การซ่อม หรือการซ่อมบำรุงเครื่องจักร
๔๗.	โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม
๔๘.	กิจการนิติบุคคลอาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด
๔๙.	ห้างสรรพสินค้า ธุรกิจค้าปลีก หรือธุรกิจค้าส่ง
๕๐.	ศูนย์การจัดประชุมและการแสดงสินค้า
๕๑.	โรงพยาบาล
๕๒.	การทดสอบและวิเคราะห์การปฏิบัติการทางกายภาพ เคมี ชีวภาพ หรือวิศวกรรม
๕๓.	การขายและการบำรุงรักษายานยนต์หรือการซ่อมยานยนต์
๕๔.	สวนสัตว์หรือสวนสนุก

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติให้นายจ้างบริหารจัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งระบบการจัดการด้านความปลอดภัยเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้การดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ สมควรจะต้องมีระบบการจัดการด้านความปลอดภัยที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ โดยมีการทบทวน ปรับปรุง และแก้ไขอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้ลูกจ้างมีความปลอดภัยในการทำงานยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย

เรื่อง การดำเนินการอื่นของระบบกลาง

พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำ
ร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย
ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ให้สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) พัฒนาระบบกลางเพื่อใช้ในการดำเนินการ
ตามมาตรา ๑๑ (๑) ถึง (๖) อันเกี่ยวกับกฎหมาย

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

มีชัย ฤชุพันธุ์

ประธานกรรมการพัฒนากฎหมาย

แนวทางการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมแนวทางการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย เพื่อเพิ่มแนวทางการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะกรรมการพัฒนากฎหมายโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีกำหนดแนวทางการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของข้อ ๑ แห่งแนวทางการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

“ในกรณีที่ต้องมีการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการตามแนวทางนี้และจัดทำเป็นรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายตามแบบแนบท้ายโดยอนุโลม”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของข้อ ๔ แห่งแนวทางการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

“ความในวรรคหนึ่งไม่ใช่บังคับแก่การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของข้อ ๖ แห่งแนวทางการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

“ในกรณีที่การออกกฎหมายไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ให้หน้าที่ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่ง เป็นหน้าที่ของผู้มีอำนาจลงนามในกฎหมายนั้น”